

Obsah:

Smrtonosná bouře	7
Paměť umírajícího kata	25
Velmi chladná stopa	50
Tichý vrah	68
Průsečík dvou rovnoběžek	84

Po téměř čtyřiceti dnech úmorného vedra se konečně počasí prudce změnilo. V podvečer se na západním obzoru objevila hradba temných mraků občas osvětlovaných blesky. Horký vítr přinášel dunivý rachot vzdáleného hřmění.

„Konečně,“ usoudil Hadička. „Dyť už to bylo k nevydržení.“

„Z toho nic nebude,“ řekl Mlok.

Sud piva ještě dávno nebyl prázdný, táborák příjemně praskal, zmrklání kytary podbarvené šuměním nedalekého jezu doplňovalo idylický podvečer v osadě zvané Černá Pečet. O půl hodiny později bylo všechno jinak. Prudký vítr rozfoukal uhlíky pokojného ohně a po několika prvních výstražných kapkách začalo lít jako z konve. Volejbalisté, kteří přijeli na osadu na turnaj, zalezli do pohostinných chatiček, narychlo postavené stany víchr odtrhl od kolíků a odnesl do lesa. Na nějaké spaní pod širákem nemohlo být.